וחזקה לא עדיף (ה) **מרובא.** לא הוה צריך ללא עדיף דלפי׳ עדיף מרוב נשים מתעברות ויולדות מכל מקום יש לחוש דר״מ חייש למיעוט אלא התם חומר יולד עדיף: **סמוך מיעוטא לחזקה והוה ליה פלגא ופלגא.** וע״ת דבפרק במה (דף פ.) ובפרק כסוי הדם (חולין פו. ושם) גבי תינוק שנמצא בלד העיסה תמריץ סמוך מיעוטא לחץ מטפחין לחזקת טהרה ואיתרע ליה רובא ומטהרין לעיסה והכא קאמר דהוי פלגא ופלגא ומחמירין ואומר רבינו חייס למיעוט הוי דכר שחין בו דעת ליטמא והוי ספיקו טהור ואפילו נדות היחיד והכי איתרע ליה רובא: **סיפא חזקה לשוק ורובא לשוק הוו להו וכרים מיעוט׳ למיעוט׳ ולמיעוטא דמיעוטא לא חיישינן.** הקשה ר״ל אלמה מ״ל היכי פריך מינה בפ״ג דבכורות (דף כ: ושם) על רבי יהושע דחייס למיעוטא והכא לא חייס למיעוטא דמיעוטא ולכאי לא חייס ותירץ דילמא מלחה איתרע ליה חזקה כיון שיש לה עובר כמעיה ופ״ה לא חייס רבי יהושע ומשיב ליה כמו מיעוט כיון דמ״ק אסר ניעיתה מלחה ועוד הקשה דמ״ק דר׳ יהושע דאמר יאתה מלחה חוששת ומייתינן למיעוטא מע״ג דליכא חזקה בהדיה ובריעא גבי הפשה שהלך בעלה ונראתה למדינת הים בעי חזקה בהדי מיעוטא ותירץ דודאי לא בעי חזקה בהדי מיעוטא והא דנקט דבעיגן בריעא חזקה בהדי מיעוטא לא בעיגן הכי אלא שלא תהא חזקה מסייעתא לרובא דאי הוי במיעוטא מיעוטא למיעוטא ופ״ע גבי גניחת בית חוניקי (ו) דאסר ליה ר״מ משום דרוב עגלים נמחטים לעבודת כוכבים אל תאתה העיר ופריך מאי איריא רוב אפילו מיעוטא נמי דר״מ חייס למיעוטא ומאי קושיא כיון דרוב עגלים אין נמחטים וחזקה דאלב בחזקת היתר אם כן אימרא ליה רובא כדאמר הכא: **את שיש לה עדים אסורה וכו׳.** תימה לר״י מאי קמ״ל ושמא משמעינן דלא אסרינן הא אלו הא: **מאי טעמא דרבי אלעזר משום דקסבר צרה מעידה לחברתה** כו׳. תימה לר״י מאי פליג רבי אלעזר בחידך פירקא (לעיל קיג.) גבי הכל נאמנים להעידה חוץ מחמותה כו׳ וקאמר צרתה ויבמתה ואי ר׳ אלעזר מיירי בצתר דאינסבא צרה מכל מקום ליפלגי גבי הניא דמת בעלי ואח״כ מת חמי תנשא וחמותה אסורה ור׳ אלעזר לית אסר כיון שנשמת הכלה וגרשה לר״י דלא דמי לדעיל ודאי שהצרה או היבמה נאמנה להעיד על חברתה אין לה להיות נאמנת אפי׳ לר׳ אלעזר אבל הכא כל אחת אינה מתכוונה להעיד על חברתה אלא על עצמה וממילא נאמנת על צרתה כיון שאין מתכוונה להעיד על חברתה: אין

רישא חזקה לייבום ורובא לשוק וחזקה לא עדיף כי רובא ואייתי מיעוטא דמפילות סמוך לחזקה והוה ליה פלגא ופלגא לא תנשא ולא תתייבם סיפא חזקה לשוק ורובא לשוק והוי ליה זכרים מיעוטא דמיעוטא (ו)ומיעוטא דמיעוטא לא חייש רבי מאיר: לא תנשא ולא תתייבם וכו׳: ולעולם אמר זעירי לעצמה שלשה חדשים לחברתה תשעה וחולצת ממה נפשך רבי חנינא אמר אלעצמה שלשה לחברתה לעולם ותחלוץ ממה נפשך (ז)אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין אמרי תרוייהו (ב)גזירה (ג)שמא יהא ולד בן קיימא ונמצא אתה מצריכה כרוז וליצרכה דלמא איכא דהוי בחליצה ולא הוי בהכרזה ואמרי קשרו חלוצה לכהן תנן (ד)ניתן לי בן במדינת הים ואמרה מת בני ואחר כך בעלי נאמנת מת בעלי ואחר כך בני אינה נאמנת וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת וליחוש דלמא אתו עדים ואמרי כדקאמרה ונמצא אתה מצריכה כרוז לכהונה לכהונה אמר רב פפא (ג)בגרושה רב חייא בריה דרב הונא אמר (ד)באמרה אני והוא נחבאנו במערה: מתני׳ (ה)שתי יבמות זו אומרת מת בעלי וזו אומרת מת בעלי זו אסורה מפני בעלה של זו וזו אסורה מפני בעלה של זו לזו עדים ולזו אין עדים את שיש לה עדים אסורה ואת שאין לה עדים מותרת לזו בנים ולזו אין בנים את שיש לה בנים מותרת ואת שאין לה בנים אסורה (ו)נתייבמו ומתו היבמין אסורות להנשא ר׳ אלעזר אומר הואיל והותרו ליבמין הותרו לכל אדם: גמ׳ תנא לזו עדים ובנים ולזו לא עדים ולא בנים שתיהן מותרות נתייבמו ומתו היבמין אסורין להנשא רבי אלעזר אומר הואיל והותרו ליבמין הותרו לכל אדם בעי רבא מאי טעמא דרבי אלעזר משום דקסבר צרה מעידה לחברתה או דלמא משום דהיא לא מקלקלא נפשה למאי נפקא מינה לאנסובי

רישא חזקה. מייתי לה לייבום ורובא מייתי לה להיתר שוק דרוב נשים מתעברות ויולדות ואי לאו דצרתה ונפטרה גם היא מתעברת לא עדיף כי רובא דניזיל בתריה הלכך לא מתייבמה ולשוק נמי לא כר׳ מאיר דחייש למיעוטא: **סיפא חזקה לשוק.** שהרי בלא יבם היתה תחלה כשיצתה ורובא לשוק לר״ע נמצאה תמותה שמא נקבה היתה או נפל לרוב עוברים נפלים ונקבות כדלקמרין לעיל(ו) דמחזה דוולדי קיימי נקבות הוו ומיעוטא עוברים נפלים הוו זכרים דקיימא מיעוטא לגבי וולדות והכא נמי ליכא חזקה לרוב(ז) דמרע נמי לחשבא דמיעוטא דזכרים הוו להו מיעוטא דמיעוטא: **ולעולם.** בתמיה. תחלון ממה נפשך ותנשא לשוק: **לעצמה שלשה.** בצניע עצמה תמתין שלשה חדשים דכל הנשים לריכות להמתין ג׳ חדשים ופי׳ בגלה מת במדינת הים לליכא למיחש שמא מעוברת היא דהא זקנה ומיילוניתא נמי לריכות להמתין שלשה חדשים כדלקמרין בהמולך (לעיל מב:) הלכה כולן לריכות להמתין: **לחברתה תשעה.** בצניע תברתה שמא מעוברת היא לרתה לריכה להמתין ט׳ חדשים שאפי׳ חלקה לא תנשא בתוך ט׳ שמא תברתה מעוברת היא והולד של קיימת ואין חליצה פוטרת לזו אלא ולד פוטר והוולד אינו פוטר על שיצא לאויר העולם: **לחברתה לעולם.** בצניע תניירתה לריכה להמתין לעולם עד שתדע אם יש לה וולד אם לאו: **ותחלון.** למחר ט׳ ממה נפשך ותנשא אם ילדה לרתה הרי נפטרה בולד ואם לאו הרי חליצתה פוטרתה: **מלריכה כרוז.** להכרין שלא היתה תלושה ומותרת להכותה: **מה בני ואח״כ מת בעלי.** והרי זקוקה ליבם כשמתלה: **נאמנת.** שמא שמרה את בני למזון ואח״כ בעלי ולא חיישינן למאי משום דרחמת הולד קאמרה מאי טעמא הולד ובחזקת ייבוש היתה עומדת ופיה אסר עלמה על היבם כשאמרה ניתן לי בן והוא הפה יכול להתיר עלמה ליבם ולומר את בני למזון: **חיגה נאמנת.** להנשא לשוק הולד ובחזקת ייבוש יצתה וחיישינן למאי משום דסניף ליה קאמרה ניתן לי בן וחוששין לדבריה שמא אמת הן ואסורה לייבם ותולצת: **כדקאמרת.** בגרושה. שהיתה גרושה כבר מאים אחר שפסלה לכהונה עולמית: **אני.** ובני ובעלי נחבאנו במערה ואין אים עמנו לבא ולהעיד הלכך ליכא למיחש למאי שהלכו: **מתני׳ שתי יבמות.** נשי שני אחים: **זו אסורה.** לשוק מפני בעלה של זו שהוא יבמה דשמא מי הוא וזקוקה לו ומ״ש שאשתו מומרת את אינה נאמנת אומרת מת בעלי פיה שאין נאמנת להעידה(ו): **לזו עדים.** שמת בעלה: **זו שיש לה עדים אסורה.** ליגאי מפני יבמה דשמא מי הוא דעדים מאי אהנו לה הא היא נמי מהימנא לומר מת בעלי: **ואין לה עדים מותרת.** לשוק להא דאמרה שהוא מת וכשניל יבמה נמי לא מהימנן שהרי יש עדים שמת: **לזו נניס ולזו אין נניס.** ואין עדים לא לזו ולא לזו את שיש לה נניס מותרת כו׳: **נתייבמו.** שהיה להס כאן שני יבמין ונתייבמו שהאשה שאמרה את בעלי תתייבם לאניגן ייבוס לא הוברכה זאת לעדותה של זו. ואיבעיא קאי שאין להס עדים ולא נניס: **ומתו היבמין אסורות להנשא.** לשוק זו מפני בעלה הראשון של זו וזו מפני בעלה הראשון של זו שמא עדיין הס חיים ואע״פ שנשאו שהיבמין בחזקת שמתו בעליהס אלא עכשיו כשיגשו לשוק נמלא עדותה של זו מועיל לזו ואין יבמות מעידות זו על זו לד היתר: **הואיל והותרו ליבמין.** בחזקת שמתו בעליהס מו לא מיתסרן לייחוס לשמא חיין הס: **גמ׳ שאין מוסרות.** שאין כאן זיקת ייבוס זו מפני נניס וזו בעלי חברתה: **לרה מעידה לחברתה.** דהא שמי יבמות לרות ניהו ומפני לד לרות לא נפסלו מלהעיד זו לזו:

לעיסקובי

ג א מיי׳ פ״ג מהל׳ יבום הל׳ טו סמג עשין נג טוש״ע אה״ע סימן קנו סעיף יג:
ד ב מיי׳ שם הל׳ טז:
ה ג ד מיי׳ שם הל׳ טו ומסמג שם טוש״ע שם סעיף יב:
ו ה מיי׳ שם הלכה ז סמג שם טוש״ע שם סימן קנח סעיף ה:
ז ו מיי׳ שם הלכה י טוש״ע שם סעיף ו:

עדים ואמרי כדקאמרה ונמצא אתה מצריכה כרוז לכהונה: תניא ב׳ יבמות זו אומרת מת בעלה וזו אומרת מת בעלה לזו עדים ובנים ולזו לא עדים ולא בנים שתיהן מותרות:

(ה) תוס׳ ד״ה וחזקה לא עדיף כי רובא וכו׳ עדיף כי רוב:

שמא יהא ולד. לרתה, בן קיימא. ומשמע מלישתה שלא לשוק וכשרה לכהונה, ומי שלאם במלישה ממזקה כפסולה לכהונה ואתה לריך להכריח דשו שלא פסלתה מלישתה (לעיל לו:). ניתן לי בן במדינת הים. שהלכה עם בעלה למדינת הים וכשיתה מכאן לא היה לה בן ועומדת בחזקת ייבוס ובאת ואמרה ניתן לי בן במדינת הים ומת בני ואחר כך מת בעלי, הלא מפקת נפשה ממזקה קמייתא, שעדיין היא לריכה ליבם, נאמנת ומותרת להתייבם (לעיל קיח.). **מת בעלי ואחר כך בני אינה נאמנת.** להנשא לשוק הלא תלישה, דכי היתנה רבנן לנשא אשעלה היתנה דלייבק ומשכחת, אבל לנפוקי נפשה מיבם דשעת היתנה דחיתנן דסניף ליה (שם). **וחושש לדבריה.** דאפקה נפשה ממזקה ואם כן יבם לייבמה לא שבקינן לה ותולצת (שם).

ו) [ע״ז לד:], ב) [לעיל מא:], ג) [לעיל קיח.:], ד) [ע״ל], ה) כפ״ל: לשוק, ו) [לעיל קיח.], ז) [ע״ז לד:],

ו) [ע״ז לד:], ב) [לעיל מא:], ג) [לעיל קיח.:], ד) [ע״ל], ה) [לעיל קיח.:], ו) [לעיל מב:],